

BLOC 1

UNITAT 1

1 Activitat 1

El català a Internet

Llegeixo una interessant entrada de Carmen Lobato, fundadora de Vidarural, una empresa que es dedica al turisme rural a Internet des de principis de l'any 1997. Les conclusions que n'extreu, després de tenir una versió catalana de la seva pàgina web des del 2001, són les següents:

- Tres de cada quatre usuaris catalans naveguen en castellà (cas de Vidarural).
- Les visites en català són marginals (3 % en el cas de Vidarural).
- Els portals amb seu a Catalunya no tenen versió catalana (Edreams, Atrápalo, Infojobs...).
- Els anunciants catalans valoren que una web estigui traduïda al català.
- Val la pena traduir al català una pàgina web si tens molts anunciants a Catalunya.

Carmen Lobato continua valorant l'estat del català a la xarxa de la manera següent: «Hi ha més comunitat i més contingut a Vidarural en castellà que en català. Navegant en castellà, els usuaris catalans tindran accés a més textos de presentació dels allotjaments, més opinions, més missatges del fòrum, etc. En aquest cas, Internet mata l'idioma minoritari: l'usuari escull l'idioma que entén i que li dona accés a una quantitat d'informació més gran. Si hi ha més opinions en castellà i l'entenc, llavors navego en aquesta llengua (encara que la meua llengua materna sigui una altra).

»Un aspecte important que justificaria el fet que només una quarta part dels catalans naveguin en català –i, per tant, la poca importància d'aquest idioma a la xarxa– és que la majoria tenen el navegador en castellà, i això fa que les pàgines web que tenen versió catalana no hi dirigeixin l'usuari perquè es queden en la versió castellana. Òscar del Pozo (Google) ho va explicar: "Un dels criteris que fan servir a Google per saber quin és l'idioma preferit dels usuaris és l'idioma configurat al navegador".»

En resposta a la pregunta que feia Carmen Lobato en el seu blog: «Creus que val la pena oferir la teua web en català?», la meua resposta és sí, sense cap mena de dubte, i no tan sols pel valor afegit o per l'augment de vendes que pot tenir, sinó també per la imatge que dona l'empresa. Jo mateix, quan hagi de fer una reserva d'una casa rural o buscar un habitatge, ho faré a Vidarural i Idealista només per la preocupació que han tingut per la nostra llengua, i estic segur que molts altres catalans també ho faran per això. Només cal, doncs, promoure-la.

En resum, si els mateixos defensors de la llengua catalana no naveguem en català donant suport a iniciatives empresarials com les esmentades, estem ben arreglats! Canvia l'idioma del teu navegador, ja!

UNITAT 2

2 Activitat 4

En Miquel a l'autobús

Tot era com sempre. Eren les 7.30 del matí, a la parada hi havia la mare amb el nen a coll, l'home de negocis amb el maletí a la mà i un fil que li penjava de l'orella i jo, en Miquel, un nen de deu anys veí del Prat de Llobregat. Feia sis mesos que vivia aquí, i tot era nou per a mi... M'havia i maginat que hi hauria avions volant sobre el meu cap i el carrer ple de pilots i hostesses, però no era així, el Prat era com qualsevol altra ciutat de l'àrea metropolitana de Barcelona. A les 7.35 per fi va arribar l'autobús, amb un conductor ben simpàtic, tot i que ho era més amb la dona del nen a coll que amb mi. Quan l'autobús va arrencar vaig anar cap al final i vaig seure. La meua mare sempre em deia que havia de deixar seure la gent gran, però aquell dia l'autobús anava més buit del normal. Vaig seure i em vaig posar a mirar per la finestra: l'autobús va travessar el Llobregat, vam passar davant d'un edifici molt gran amb un rètol que deia IKEA, i, a mesura que entràvem a la ciutat de Barcelona, em vaig adonar que anava més lent. Jo, que soc molt tafaer, em vaig aixecar a parlar amb el conductor simpàtic i li vaig preguntar: «Senyor conductor, com és que en entrar a Barcelona l'autobús es va parant i va més lent?». Ell va respondre: «Nen! No saps que no es pot parlar amb el conductor? A més, aquestes preguntes val més que les facis al teu mestre!». Quan vaig arribar a l'escola, vaig fer a la meua mestra la mateixa pregunta que li havia fet al conductor de l'autobús, i ella em va contestar: «Miquel, veuràs, hi ha gent que no coneix la màgia del transport públic i prefereix desplaçar-se amb cotxe. Si tota aquesta gent utilitzés el transport públic, els autobusos arribarien a l'escola volant!». «Ah, ja ho entenc! Triguem tant perquè les carreteres van plenes i l'autobús s'ha de parar!» «Molt bé, Miquel», va contestar la mestra, «veig que ho has entès!». L'endemà vaig pujar a l'autobús i el primer que li vaig dir al conductor va ser: «Ja sé per què l'autobús no vola, ja m'ho va explicar ahir la senyoreta Montse, però tranquil, serà un secret!».

UNITAT 4

3 Activitat 1

EL TALLER DE XEFS: CURSOS DE CUINA PER ALS AMANTS DE LA GASTRONOMIA

L'escola de cuina Aula Culinària EL TALLER DE XEFS, ubicada a Barcelona, va ser fundada per Mamen Roca, antiga alumna de Lourdes Martínez, com a punt de trobada per als amants de la gastronomia que volen cuinar en un ambient distès i agradable, i alhora relacionar-se.

L'objectiu de Mamen Roca i el seu EL TALLER DE XEFS és estimular la imaginació gastronòmica, donar idees per elaborar creacions pròpies i desvetllar tècniques i trucs per poder aplicar a casa, a fi de garantir l'èxit de tot el que servim a taula.

NO CAL TENIR-NE CONEIXEMENTS, CUINA QUAN VULGUIS!

Les classes s'adrecen tant a principiants sense coneixements culinaris com a cuiners amb una certa experiència que desitgen perfeccionar les seves tècniques, perquè s'hi ensenyen des de les receptes més tradicionals fins als plats més sofisticats o ràpids i originals.

DESPRÉS DE LA CLASSE PODRÀS DEGUSTAR LES DISTINTES RECEPTES. ÉS EL MOMENT PER GAUDIR D'UN BON MENÚ EN BONA COMPANYIA.

I SI NO POTS VENIR TOTS ELS DIES, TENS L'OPCIÓ DE VENIR A CLASSES SOLTES SEMPRE QUE VULGUIS! CONSULTA LA NOSTRA AGENDA DE MENÚS.

Centre Cívic Casa Sagnier

Anglès per viatjar, fusió Bollywood, complements d'estiu, tertúlies de teatre, taller per a la gent gran...

Les inscripcions als tallers i cursos d'estiu s'iniciaran el 14 de juny i finalitzaran el 19.

El pagament es farà amb targeta de crèdit o ingrés bancari.

Hi ha reduccions i subvencions en els imports dels tallers per a adults.

L'horari d'atenció al públic per formalitzar les inscripcions és de 10 a 14 h i de 16 a 21h.

Per a qualsevol dubte o consulta podeu trucar al 93 414 01 95.

Inscripcions a la tardor: del 13 al 22 de setembre.

Universitat Autònoma de Barcelona

Diplomatura de Postgrau en Trastorns Afectius i Trastorns d'Ansietat de l'Adult

Admissió i matrícula

Matricular-se en la UAB és fàcil. A més, en tot moment pots consultar el coordinador del programa, a qui pots plantejar qualsevol dubte.

Admissió

Primer de tot cal que contactis amb el coordinador per demanar-li si et cal fer una admissió prèvia en el programa. L'admissió serveix per comprovar que tots els alumnes compleixen els requisits del programa i garantir un ambient de treball òptim.

Preinscripció

La preinscripció consisteix en una reserva de plaça. T'assegura que no et quedaràs fora del programa que t'interessa, i precisament per això és molt recomanable que la facis els primers dies.

Import

100 € (l'import de la preinscripció està inclòs en el preu total del programa, de manera que posteriorment se't descomptarà en matricular-te. Tanmateix, en el cas que el programa ofereixi preus especials per a determinats col·lectius, l'import de preinscripció no està inclòs en aquest preu especial).

Lloc

Consultar coordinació.

Matrícula

La matrícula serveix per formalitzar el teu ingrés en el programa i atorgar-te els drets al títol o certificat corresponent, sempre que el superis. Per evitar-te ensurts amb la documentació requerida, també et recomanem que et matriculis els primers dies del període previst.

Dates

De l'1/10/2010 al 15/10/2010.

Lloc

Secretaria de Formació Continuada. Escola de Postgrau. Campus UAB (Barcelona).

Pagament fraccionat

Aquest programa permet el pagament en dos terminis (el primer, en formalitzar la matrícula). Demana'n informació al coordinador del programa.

Formes de pagament

Pots pagar amb targeta de crèdit (qualsevol llevat d'American Express), xec conformat, factura d'empresa.

UNITAT 5

4 Activitat 2**Les llegendes urbanes**

Les llegendes, expressades tradicionalment en forma de cançons, poemes o narracions, són una bona mostra de la capacitat que té la cultura popular d'explicar històries. Si bé solen associar-se amb èpoques passades, avui dia hi ha un tipus de relat que té unes característiques semblants i que rep el nom de llegenda urbana.

Les llegendes urbanes són sovint històries estranyes, inversemblants, extravagants, sobre fets misteriosos o inexplicables que tenen l'aparença de fets reals. Situades en l'actualitat i en un entorn proper, es busca la versemblança mitjançant una sèrie de fórmules que expliciten la relació del narrador amb els fets: «m'ho ha explicat un amic que coneix a qui ho va viure», «m'ho ha explicat algú que ho va veure», «ho he llegit a Internet», etc. A més del boca-orella, les llegendes urbanes utilitzen Internet per difondre's. Per això podem trobar una mateixa història en diferents punts del món.

Generalment, les històries són protagonitzades per gent anònima, però també n'hi ha que fan referència a gent famosa. Per exemple, a partir del 1966 va començar a circular la llegenda que Paul McCartney, un dels membres de The Beatles, havia mort en un accident de cotxe i que, a partir d'aquell moment, el qui tocava amb el grup era un substitut.

De vegades, les llegendes urbanes són l'adaptació al temps actual d'històries de por molt antigues. Una de les més esteses és la de la noia que fa autoestop, puja a un cotxe que la recull i en un revolt desapareix de manera misteriosa; al final resulta que la noia era morta i que havia mort precisament en aquell revolt. Doncs bé, hi ha versions antigues d'aquesta llegenda, però en comptes d'un cotxe parlen d'una carrossa.

N'hi ha de molts tipus, però la majoria es basen en la por o la inquietud davant una cosa nova o estranya. Per exemple, la llegenda que diu que a les clavegueres de les grans ciutats hi viuen cocodrils o la que explica que pel forat del vàter va sortir una serp fan referència a la proliferació d'animals exòtics o perillosos com a animals de companyia. I la que explica el segrest d'un turista en una gran ciutat per extreure-li el ronyó i vendre'l pot tenir l'origen en l'avenç en matèria de trasplantaments d'òrgans en la nostra societat.

BLOC 2

FONÈTICA I ORTOGRAFIA

5 Activitat 1

a girafa	h platges	o viatge
b vagi	i formatge	p pijama
c enginyer	j projectar	q jeroglífic
d jutjat	k mongeta	r objecte
e gibrell	l injecció	s mitjó
f jardí	m targeta	t assajar
g mitja	n gimnàs	u fetge

ANNEX. PUNT I SEGUIT

6 Activitat 1

Natura, amb Núria Casanova

DONA: Avui al *Natura* us volem presentar unes pautes per muntar un hort urbà. El primer pas és escollir-ne la situació, i per fer-ho cal tenir en compte la llum del nostre balcó o terrat. L'hort s'ha de fer en un lloc assolellat i, si és possible, orientat cap al sud. També ens hem de fixar que tinguem accés a l'aigua. Després, cal elegir els recipients on farem els cultius i utilitzar una terra de qualitat, tal com remarca Salomó Torres, membre de la comissió permanent d'Unió de Pagesos.

HOME: Evidentment, si fos d'origen vegetal, estaríem parlant d'una terra semblant a la que es pot utilitzar per fer flor i planta ornamental; per tant, que té un pH equilibrat, d'entre un 5 i un 7. A més, la podríem enriquir posant-hi el compostatge de la fracció orgànica de les deixalles domèstiques.

D: Una vegada triada la terra, toca decidir si sembrem directament a l'hort o bé fem un planter en un recipient més petit per després trasplantar-lo.

H: Si podem, és millor comprar el planter perquè evidentment és més ràpid, perquè des que sembrem fins que el planter està disponible per començar-se a desenvolupar o, fins i tot, per trasplantar-lo aviat pot passar un mes o un mes i mig. Si ens fa gràcia controlar tot el procés, podem començar sembrant, deixar que la llavor germini i seguir endavant amb el conreu.

D: Arriba ja el moment de decidir quines hortalisses o fruiters volem cultivar, que dependran evidentment de l'estació en què ens trobem.

H: Tots els de primavera i estiu, des d'un enciam fins a una tomaquera, una pebrotera o una alberginiera, o, fins i tot, es podria sembrar o plantar alguna bleda. També es pot apostar per fer algun meloner o alguna sindriera.

D: Si fossin conreus d'hivern, llavors parlariem, per exemple, d'espínacs, cols, bròquils, bledes o cebes. És molt recomanable organitzar els cultius i deixar una distància recomanada

segons cada espècie. Una de les feines que més temps ens ocuparà és regar l'hort, perquè, per exemple, a l'estiu pot necessitar un reg quasi diari per mantenir la terra humida. Torres ens dona alguns consells per reaprofitar l'aigua que utilitzem.

H: L'aigua es pot reutilitzar per rentar la verdura. Per exemple, aquella aigua que no utilitzem, que llencem en la majoria dels casos, a la dutxa abans que surti calenta i ens puguem dutxar, la podríem destinar evidentment al reg. També podríem elaborar un sistema casolà de gota a gota, que consisteix a omplir una ampolla d'aigua, posar-la cap per avall i fer-hi un forat molt petit perquè deixi anar l'aigua de mica en mica; així també ens podríem oblidar entre cometes del reg periòdic.

D: Un dels problemes que ens podem trobar en l'hort són les plagues. En aquest sentit ens recomana esbrinar de quina plaga es tracta per poder fer el tractament. Això sí, s'aconsella no utilitzar productes químics de síntesi, com ara adobs químics, plaguicides o additius de pinso si volem tenir un hort urbà ecològic. I, finalment, el procés s'acaba amb un dels moments més gratificants: recollir els cultius de l'hort.

Natura, Catalunya Informació, 28-5-2008 (text adaptat)

7 Activitat 2

OLGA: Raquel Oscos, molt bona tarda!

RAQUEL: Molt bona tarda, Olga!

OLGA: Com cada dilluns, avui has anat a esmorzar amb una companyia nova.

RAQUEL: Sí! Jo sempre vaig investigant. Avui he anat a esmorzar amb tres treballadors de Parcs i Jardins: la Pilar, el Pep i el Ramon. Tots tres jardineros professionals i tots tres dedicats al manteniment i a l'atenció als usuaris dels horts urbans.

PEP: Bona tarda! Tots tres som empleats de Parcs i Jardins, de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins. En Ramon i la Pilar van estudiar a l'escola de jardineria Rubió i Tudurí. A la Pilar, la vaig conèixer quan jo era l'encarregat del viver on ella feia les pràctiques.

PILAR: Jo estava a l'escola de jardineria i feia pràctiques. En Pep era el meu tutor... Tenia molt mal geni, eh, Ramon?, ha, ha!

PEP: Què?, què?

PILAR: Que tenies mal geni...

PEP: Quina fama! Les pràctiques dels alumnes de l'escola de jardineria no eren «mira, aquí tenim un trosset i farem veure...», no!, eren en un lloc productiu. Vaig arribar a tenir setanta-cinc persones al viver. Era una responsabilitat important.

PILAR: Amb mi, sempre s'ha portat bé.

PEP: En Ramon i la Pilar tenen una formació específica per a jardineria i paisatgisme. Jo només soc el seu cap i els mano, quan em deixen! Hem passat per etapes, tots, de conservadors de Parcs i Jardins i al final, ves per on, ens hem ajuntat una bona colla a gestionar el tema dels horts. Quan ens van donar aquesta feina, l'any 2003, només hi havia tres horts i ara en tenim dotze, o sigui, em penso que hem fet una bona feina.

PILAR: Molta gent, quan es jubila, passa una etapa difícil i tot el dia es pregunten «l'ara, què faig?». Tenir l'hort és... Surten de matí, van a buscar el planter, ara he de treballar la terra, ui, ara que plou molt. Millora la relació familiar..., si més no, això és el que em diuen les dones.

Venen i em diuen: «Ai, que bé, Pilar, que estigui a l'hort! No saps la feina que em donava a casa». Ha, ha, ha!

PEP: Hi ha horts on hi ha avis que tenen una empena terrible. Són capaços d'organitzar una caragolada, i nosaltres hem de vigilar molt que no facin foc perquè si et descuides ja t'han muntat allà una història...

PILAR: Tots volen encendre la barbacoa. Hi ha vegades gent que fa molts enciams: «Però, escolti, vostè...».

PEP: El que volen és exportar, es veu.

PILAR: «No, no, són per a la veïna, per als fills...», i llavors això és molt maco perquè a ells els dona molta vida.

PEP: «A veure, aquelles eines que em vas demanar, aquesta setmana que ve ja les tindrem. He donat el teu número de telèfon perquè, si hi ha algun entrebanc i el transportista es perd o el que sigui, contacti amb tu.»

RAMON: La gent pensa: «Jardiner, que maco». És molt maco si t'agrada, però t'ha d'agradar molt: és moure travesses, és fer forats, és fer plantacions d'arbrat, fer les podes...

PILAR: Jo sabia que m'agradava estar en contacte amb les plantes i treballar a l'exterior. No m'agrada estar en una oficina.

PEP: Ara tenim l'encàrrec de fer-ne tres més. Passarem a quinze, i això ens agrada perquè veiem que el nostre projecte està viu. És un orgull per a la família que l'avi porti aquella galleda plena de tomàquets en la qual tots saben que no ha posat cap producte químic. És que tot és màgic, una mica màgic.

Extraradi, COMRàdio, 26-1-2009 (text adaptat)

QUADERN

LES VOCALS A/E ÀTONES

8 Activitat 1

Aquestes discussions sempre acabaven igual. Nosaltres, els adults, només teníem les paraules per comunicar-nos. Ells, en canvi, a partir del desè any havien elaborat ja uns mètodes de comunicació tan superiors a les paraules, com les paraules poden ser-ho en relació amb els signes muts dels animals. Si un dels infants observava alguna cosa, no li calia pas d'escriure-la als altres.

LES PALATALS FRICATIVES I AFRICADES

9 Activitat 1

a jersei	e guix	i maduixa	m ajornar
b caixa	f girafa	j ginesta	n xèrif
c mongeta	g jardí	k seixanta	o gerent
d disbauxa	h xocolata	l vigília	